

Almindelig Agermåne

Agrimonia eupatoria.

Almindelig agermåne er en engblomst, der trives på lysåben kalkrig jord.

Agermåne er hjemmehørende i den danske natur, og den ses i grøfter og på overdrev på Møn.

Planten er toårig og sætter på førsteåret en lille grundstillet bladroset, der året efter udvikler hårede oprette stængler hvorpå de citrongule blomster sidder.

Agermåne blomstrer i højsommeren med lange toppe af citrongule blomster.

Blomsterne dufter især lige før regnvejr og blomstringen sker gradvist fra bunden op mod toppen.

Efter bestøvning får agermåne frø, der spreder sig, ved at hefte sig fast i forbipasserende dyr og mennesker.

Agermåne hed i det antikke Grækenland 'argemone'. Navnet er siden blevet fordansket. Den medicinske forståelse af planten tilskrives også grækerne, der havde opdaget, at et planteudtræk med vand,

mælk, øl eller svinefedt havde en helbredende virkning på sår og frostskeer.

Agermåne blev især brugt mod betændelse i mundhulen, men havde også ry for at være et godt middel mod skab, skurv, malaria og gigt. Te af den tørrede plante blev drukket mod hoste og lagt som smertestillende omslag på hævede bryster.

Til fremstillingen af medicin brugtes de tørrede overjordiske dele af planten, saft af stængel og frø er dog også en mulighed.

Videnskabelige forsøg med planten har godtgjort, at agermåne har en gavnlig virkning på visse hudsygdomme og betændelsestilstande.

Det aktive stof i planten hedder tannin.

Almindelig Agermåne vokser i Middelalderhavens medicinske bed.

Frø af planten forhandles sammesteds.